

Uitspraak T 2025022/2025-76-02

tuchtcommissie seksuele intimidatie

Samen voor een veilige en eerlijke sport

Kamer : **Seksuele intimidatie**
 Leden van de kamer
 (kamervoorzitter) : mr. F.G. Bauduin
 (lid) : mr. A.A. Schuering
 (lid) : drs. M.K. ter Beek
 (juridisch secretaris) : mr. M. Kaemingk
 Zaaknummer : **T 2025022/2025-76-02**

In de zaak van:

1. **Beklaagde**

Naam : [Beklaagde]
 Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Roeibond
 Gemachtigde : mr. M. Delissen

2. **Aangever**

Naam sportbond : Koninklijke Nederlandse Roeibond (hierna: KNRB)
 Gevestigd te : Amstelveen

3. **Aanklager** : mr. M.H.A. Paapen

4. **De procedure**

- Op 1 oktober 2024 is door [melder] namens de vereniging [club] (hierna: [club]) bij het ISR melding gemaakt van seksueel grensoverschrijdend gedrag door beklaagde (hierna: [beklaagde]) op [datum feest]. De melding is in behandeling genomen door de aanklager van het Instituut Sportrechtspraak (hierna: ISR), die optreedt namens de KNRB.
- De aanklager heeft de melding onderzocht en op 14 januari 2025 besloten de zaak te seponeren. [vermeend slachtoffer] (hierna: [vermeend slachtoffer]) heeft op 15 januari 2025 beroep ingesteld tegen de sepotbeslissing.
- De tuchtcommissie heeft het beroep gegrond verklaard in haar beslissing van 18 juni 2025. De sepotbeslissing is verworpen en de zaak is ter verdere behandeling teruggegeven aan de aanklager.
- De aanklager heeft op 14 juli 2025 een schikkingsvoorstel (een berisping) aan [beklaagde] gezonden. Dit voorstel heeft [beklaagde] niet geaccepteerd.
- De aanklager heeft op 20 augustus 2025 aangifte gedaan tegen [beklaagde]. De tuchtcommissie heeft [beklaagde] hiervan in kennis gesteld en hem in de gelegenheid gesteld om een verweerschrift in te dienen.
- [beklaagde] heeft op 26 september 2025 een verweerschrift ingediend.

- De tuchtcommissie heeft een mondelinge behandeling bepaald op 12 november 2025. De mondelinge behandeling heeft die dag plaatsgevonden in aanwezigheid van: de tuchtcommissie, de juridisch secretaris, mr. M.H.A. Paapen, mr. A.J. van den Oosterkamp (casemanager bij het ISR), [beklaagde] en mr. M. Delissen. Daarnaast zijn, met goedkeuring van de tuchtcommissie, als toehoorder aanwezig geweest: E. Bijl (namens de KNRB), [vermeend slachtoffer], [moeder en vriend van vermeend slachtoffer], [vertrouwenscontactpersoon van beklaagde] en mr. L. Pakos (casemanager bij het ISR).
- Van de mondelinge behandeling zijn aantekeningen gemaakt door de juridisch secretaris.
- Daarna is bepaald dat uitspraak zal worden gedaan.

5. **Aangifte/grondslag van de tuchtzaak en verweer**

- 5.1. De aanklager heeft op 20 augustus 2025 aangifte gedaan tegen [beklaagde]. De aanklager verwijt [beklaagde] dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel grensoverschrijdend gedrag doordat hij [vermeend slachtoffer] op [datum feest] ongewenst heeft gevingerd. [beklaagde] wordt verweten het volgende artikel van het Reglement Seksuele Intimidatie van 1 april 2019 (hierna: het Reglement) te hebben overtreden:

- Artikel 7 lid 3 sub h, te weten: Met betrekking tot leden, sporters onderling in de sport en binnen de sportbond gelden naast het verbod op seksuele intimidatie onder meer, doch niet uitsluitend, de volgende verboden:
(...)
h. het op zodanige wijze aanraken van het lid, dat deze aanraking naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard zal ervaren, zoals doorgaans het geval zal zijn bij het doelbewust (doen) aanraken van geslachtsdelen, billen en borsten.

De aanklager heeft geconcludeerd tot bewezenverklaring. De aanklager heeft de tuchtcommissie verzocht om aan [beklaagde] een berisping op te leggen.

- 5.2. [beklaagde] heeft verweer gevoerd. Dat verweer wordt hierna behandeld.

6. **De beoordeling door de tuchtcommissie**

Bevoegdheid en ontvankelijkheid

- 6.1. [beklaagde] is lid van de KNRB en was lid toen de hem verweten gedraging is begaan. Op grond van de statuten van de KNRB worden overtredingen met betrekking tot seksuele intimidatie berecht door de tuchtcommissie van het ISR met inachtneming van het Reglement. De tuchtcommissie verklaart zich dan ook bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.
- 6.2. De tuchtcommissie stelt vast dat de aangifte voldoet aan de eisen die daaraan in het Reglement worden gesteld en de aanklager in haar aangifte kan worden ontvangen. Er zijn geen formele bezwaren om de tuchtzaak in behandeling te nemen.

Beoordelingskader

- 6.3. Beoordeeld moet worden of de aan [beklaagde] verweten gedraging een overtreding van het Reglement oplevert. Op grond van artikel 8 lid 5 van het Reglement moet de tuchtcommissie op grond van de vastgestelde feiten en omstandigheden beoordelen of het voldoende aannemelijk is dat de beklaagde de overtreding heeft begaan.

Inhoudelijke beoordeling

- 6.4. De aanklager verwijt [beklaagde] dat hij zich op [datum feest] schuldig heeft gemaakt aan seksuele intimidatie doordat hij zich tijdens een feest van [club] seksueel grensoverschrijdend heeft gedragen ten opzichte van [vermeend slachtoffer] door haar vast te pakken, haar tegen de muur te drukken en haar ongewenst te vingeren. De aanklager stelt dat hierdoor sprake is geweest van een aanraking die naar redelijke verwachting als seksueel of erotisch van aard wordt ervaren. De overtreding kan worden bewezen, omdat de verklaring die [getuige] (hierna: [getuige]) over de betreffende avond heeft afgelegd, kan dienen als steunbewijs, aldus de aanklager.
- 6.5. [beklaagde] betwist dat hij zich schuldig heeft gemaakt aan seksueel grensoverschrijdend gedrag. Hij voert aan dat het contact tussen hem en [vermeend slachtoffer] die avond zonder enige dwang heeft plaatsgevonden en een begrijpelijk en natuurlijk verloop kende (van het een kwam het ander). Ook heeft niemand gezien dat er sprake is geweest van dwang. [getuige] ook niet. De aanklager kan daarom op basis van het onderzoeksrapport niet vaststellen dat [beklaagde] zich schuldig heeft gemaakt aan ongewenst vingeren en daarmee ook niet – zo begrijpt de tuchtcommissie – aan overtreding van artikel 7 lid 3 sub h van het Reglement.
- 6.6. De tuchtcommissie stelt voorop dat behoedzaam moet worden omgegaan met de verklaringen in het dossier. Het gaat om een gebeurtenis die heeft plaatsgevonden op [datum feest] op een feest waar alle betrokkenen ([beklaagde], [vermeend slachtoffer] en [getuige]) (stevig) hadden gedronken. Daarnaast heeft [getuige] – degene wiens verklaring als steunbewijs zou moeten dienen – pas op 4 november 2024, bijna twee jaar na de gebeurtenis, haar verklaring afgelegd.
- 6.7. Anders dan de aanklager meent, kan de verklaring van [getuige] niet dienen als steunbewijs voor de verklaring van [vermeend slachtoffer]. [getuige] verklaart over haar contact met [vermeend slachtoffer] op [datum feest] onder meer:

“Ze was zodanig in shock dat er in eerste instantie heel weinig uitkwam. Ik heb haar gezegd als ze niet kon of wilde praten ze ook kon knikken op hetgeen ik haar vroeg. Volgens mij zijn we daar mee begonnen. Ik vroeg haar of hij iets onprettigs had gedaan. Zij knikte toen ja. Ik vroeg was het grensoverschrijdend. Zij was toen heel erg aan het nadenken van was dat het eigenlijk. Uiteindelijk bevestigde ze dat het grensoverschrijdend was en volgens mij dat het seksueel grensoverschrijdend was. Uiteindelijk vertelde ze ook, volgens mij, dat hij haar ergens in de club had aangeraakt, gevingerd op plekken waar zij dat echt niet wilde.”

- 6.8. Uit haar verklaring blijkt dat [getuige] meende te kunnen zien dat [vermeend slachtoffer] in shock was. Of [vermeend slachtoffer] dat ook daadwerkelijk was, is niet duidelijk en kan op basis van deze verklaring niet worden vastgesteld. Evenmin kan worden vastgesteld wat de oorzaak van die eventuele shock is geweest. De aanklager stelt dat [getuige] een disclosure-getuige¹ is. Echter, niet kan worden gezegd dat er sprake is van een 'spontane disclosure'. Immers, uit de verklaring van [getuige] volgt dat het niet [vermeend slachtoffer] is geweest die haar verhaal aan [getuige] heeft verteld, maar dat het [getuige] was die gesloten, sturende en suggestieve vragen aan [vermeend slachtoffer] heeft gesteld. [getuige] heeft hierdoor gedachten over de gebeurtenis aan [vermeend slachtoffer] aangereikt, die de gebeurtenis mogelijk hebben gekleurd en lading hebben gegeven. Namelijk dat de gebeurtenis seksueel grensoverschrijdend kan zijn geweest. [getuige] verklaart hierover zelfs expliciet '*Zij* ([vermeend slachtoffer], toevoeging tuchtcommissie) *was toen heel erg aan het nadenken van was dat het eigenlijk.*'. Het kan daarom niet worden uitgesloten dat [vermeend slachtoffer] pas *na* de suggestie van [getuige], het vingeren in een drukke club als onprettig en over haar eigen grens is gaan ervaren. Ook de reactie van [getuige] duidt erop dat de lading die [vermeend slachtoffer] aan de gebeurtenis heeft gegeven, door [getuige] is aangereikt. [vermeend slachtoffer] verklaart namelijk dat [getuige] heftig reageerde.
- 6.9. De tuchtcommissie vindt hiervoor verder steun bij het verdere verloop van de avond. [vermeend slachtoffer] heeft verklaard dat zij zo snel mogelijk weg wilde. [vermeend slachtoffer] geeft niet aan waarom en waarvan zij zo snel mogelijk weg wilde. De tuchtcommissie begrijpt echter dat [vermeend slachtoffer] weg wilde van het feest omdat zij daar een vervelende ervaring had gehad met [beklaagde]. Daarmee is de feitelijke gang van zaken die avond alleen niet te rijmen. Immers, [vermeend slachtoffer] stemt in met het verzoek van [beklaagde] om bij haar te mogen slapen. Ze zijn gezamenlijk van het feest vertrokken toen het feest nog in volle gang was, terwijl [vermeend slachtoffer] er ook voor had kunnen kiezen om [beklaagde] op het feest achter te laten. Evenmin is met de verklaring van [vermeend slachtoffer] te rijmen dat ze [beklaagde] niet op de bank, maar in haar bed laat slapen en beiden daarna gedurende een lange periode daten.
- 6.10. De enkele stelling van [vermeend slachtoffer] dat sprake was van een coping mechanisme is onvoldoende om in tuchtrechtelijke zin vast te stellen dat sprake is van een coping mechanisme.
- 6.11. [vermeend slachtoffer] argumenteert dat uit de aantekeningen van haar psycholoog kan worden opgemaakt dat de seksuele gedragingen van [beklaagde] ongewenst waren. Uit de aantekeningen blijkt dat op 28 juni 2023 een gesprek heeft plaatsgevonden waarin is besproken dat een patiënte op 19-jarige leeftijd een nare seksuele ervaring heeft meegemaakt en dat deze patiënte tegen haar zin werd gevingerd door een jongen.

¹ Dit is een persoon aan wie het slachtoffer als één van de eersten heeft verteld wat hem of haar is overkomen.

Deze aantekeningen kunnen niet dienen als bewijs dat de gedraging van [beklaagde] als ongewenst werd ervaren door [vermeend slachtoffer]. Ten eerste kan op basis van deze aantekeningen geen onderscheid gemaakt worden tussen of de gedraging *ten tijde van* de gebeurtenis of *achteraf* als ongewenst is ervaren. Bovendien zorgen de zwartgemaakte passages ervoor dat de context van de tekst ontbreekt. Hierdoor is onduidelijk of de nare seksuele ervaring is te linken aan de genoemde "Andere" gespecificeerde psychotrauma- of stressgerelateerde stoornis. Tenslotte doet een hulpverlener niet aan waarheidsvinding maar baseert een diagnose grotendeels op het verhaal van de cliënt, de aantekeningen bevestigen enkel wat [vermeend slachtoffer] daar besproken heeft.

- 6.12. Het voorgaande laat onverlet dat [vermeend slachtoffer] de gewenstheid van het vingeren achteraf anders kan zijn gaan ervaren en spijt heeft gekregen dat het op de betreffende avond en betreffende plek is gebeurd. De omstandigheid dat [vermeend slachtoffer] tijdens het gesprek met [getuige] nog moest nadenken of de gebeurtenis grensoverschrijdend was, beiden voortijdig samen naar huis zijn gegaan, vervolgens het bed hebben gedeeld en daaropvolgend langdurig hebben gedatet, duidt echter op de situatie dat het vingeren *op het moment dat het gebeurde* niet zonder toestemming plaatsvond en het dus voor [beklaagde] niet duidelijk was dat het vingeren ongewenst was.
- 6.13. De tuchtcommissie is concluderend van oordeel dat op basis van de verklaringen in het dossier niet met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld wat er precies is gebeurd en dat daarmee niet voldoende aannemelijk is geworden dat [beklaagde] grensoverschrijdend en daarmee tuchtrechtelijk verwijtbaar gedrag heeft vertoond. [beklaagde] zal daarom worden vrijgesproken.

De kostenveroordeling

- 6.14. Omdat [beklaagde] wordt vrijgesproken, komen de aan de behandeling van de zaak verbonden kosten ten laste van de KNRB.

7. **De uitspraak**

De tuchtcommissie:

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- verklaart dat de aanklager ontvankelijk is in haar aangifte;
- spreekt [beklaagde] vrij;
- stelt de kosten van de behandeling van deze zaak vast op € 500,- en bepaalt dat deze kosten ten laste komen van de KNRB.

8. **Beroep in geval van een uitspraak van de tuchtcommissie**

De aanklager en beklaagde kunnen tegen deze uitspraak beroep instellen bij de commissie van beroep van het ISR. De beroepstermijn bedraagt vier (4) weken na de datum van ontvangst van de uitspraak, die geacht wordt twee (2) dagen na de datum van verzending te zijn gelegen. Het beroep dient schriftelijk en gemotiveerd te worden ingediend. Het beroepschrift moet per e-mail worden toegezonden aan de commissie van beroep via rechtspraak@isr.nl.

Hilversum, 1 december 2025

mr. F.G. Bauduin
(kamervoorzitter)

mr. M. Kaemingk
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: